

IV Regionalny Konkurs Poetycki
Kozienski Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2020
autor: Albert Kopański – wyróżnienie
godło: „[artefaktnr1125]”

GŁOS POJEDNAWCZY W DYSKUSJI KREACJONISTÓW Z EWOLUCJONISTAMI

Pierwsze słowa nas oto zastają,
gdy siedzimy pod dwóch stronach stołu
przerzucając ponad nim argumenty
w dyskusji o kształcie doczesnym
istoty prapoetycznej.

W zaległej korespondencji skamielin
w archiwach rozstępów Ziemi
w kamieni dawno odrzuconych orbitach

Szukamy pierwszego, co słowem zgrzeszył
czy może pierwszego, co pytał?

Gdy przemierzał ziemię swego wygnania
- na ilu to czynił kończynach?

Czy wpierw złamał kość gnykową swego brata,
czy w imieniu jego zliczał liczbę sylab?

Czy mógł, ów prapoeta, choć herbatę sobie zrobić?
Czy umiał używać narzędzi?
Czy bytował na etapie wykradania ognia bogom,
czy potrafił też sam go rozniecić?

Na tabliczkach handlu, czy w jaskiniach niewiedzy
przestawiał pierwsze kreski swego alfabetu?
Odpoczywając, po uporczywym pościgu zabójcy,
czy budząc się w wyrosłym ze snów cieniu totemów?

Swoje trwanie - karmił śmiercią już nazwaną?
Czytał siebie z luster neuronów?
Czy zostawił był po sobie linię ciała,
czy też zmienił już ze szczętem w słowo?

...

Ktoś odkaszlnął. Chciał chyba coś dodać,
lecz machnąwszy ręką, odjął pośladki
od krzesła, zostawiając
na stole artefakt z kilku połamanych wykałaczek.

NOWY WIERSZ

A tytuł nosi taki
jakby sam się przepowiadał
i proszę Państwa, naprawdę,
o nic tutaj nie chodzi.

Nie ma tu jeszcze treści
Forma też nie wykracza poza słupek
Mógłby być jakiś rym na końcu
Ale to głupie...

Przepraszam, czy ktoś z Państwa liczył sylaby?

Nieważne, proszę tędy
do następnego wersu.
Prosimy nie wchodzić na scenę i nie wnosić na salę
nabytego gdzie indziej sensu.

OK, teraz już gasną światła,
kurtyna, muzyka, chrząknięcie,
dreszcz, konsternacja, zniecka...

„TEN WIERSZ JEST NAGI!!”

- krzyknęło dziecko.

O, dziecko. Pięknie się składa.

Znakomity rekwizyt, takie dziecko.

Z takim dzieckiem za rękę
Poeta zająć może daleko.

Ot, choćby oddalając się teraz
niespiesznie
by zniknąć w perspektywie
tej kartki, zostawiając
bezzasadną sugestię jej głębi.

ZAGADNIENIE LUSTRA

Otóż

ma się to ciało i jakoś
wygląda się gdy w nim szwenda się. Podeszwami ciała
wyciera się podeszwy butów.

Rano

ciało nas budzi. Na bosaka
podchodzi do lustra, gdzie następuje przegląd wyglądu.

Włosy

powinny być wówczas na górze,
na końcu przeciwległym względem
całodziennej podwójnej jednostki napędowej, która
pozostaje zazwyczaj poza dolnym obrysem frontu lustra.

Czaszka

powinna być hermetyczna, ponieważ w innym wypadku
zanurzenie w zalustrzu mogłoby spowodować
wpłygnięcie do niej odwrotnego obrazu ciała.

Wyjście

ciała z ram lustra oznacza
brak wglądu w ogólny wygląd, który odtąd
zmuszony jest polegać na taśmach pamięci.

Hermetyczność

czaszki jest zatem ważna także dlatego,
że przeciwdziała naświetleniu taśm.

Pamięć

z taśm naświetlonych znika.